

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. iii. post. iiij. d[omi]nicam. xl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria. III. post Letare

Ipsa autem Jesus non credebat se eis. Orig.
Jesus non se credebat credere in nomine eius:
et non in illius: In illo enim creditur; qui angu-
stia viam vadiunt ducentem ad vitam. Qui autem
signis creditur; non in eum: sed in nomine eius cre-
dunt. Sequitur. Quod si ipse nosset oes: tunc
opus ei non erat: ut testimoniis nunc quis prohibe-
ret de hoie: Ipse enim sciebat quod esset in ho-
mine. Beda. Quapropter monemur ut nunc
quod de secretis nostra securi simus: sed super solli-
citi formidem: quod nos latet: eternum ar-
bitrium laterem non poterimus. Consideratio itaque hu-
ius divinis sapientiae oes inducere debet. Ad yh-
ciorum correctionem: ratione ratione: operum executio-

Exemplum in viraspa. Fuit rhaies mercenariae
formosa: propter quam multi videntis libertate
suis ad ultimum paucitatem duenerunt: sicut
eius amatores multi mutuo se interficien-
tibus. Quod cum audisset abbas pauperum: ait aia-
pditioni: dolens: sumptuoso habitu secula-
ri et uno solidi: prefectus est ad eam in quondam
egypti ciuitatem: deditque ei solidum quod per mer-
cede peccatum: Illa accepto precio: ait illi:
Ingrediamur sumus in cameram. Cum ergo ingressus
fus stratus ornatus asceudere invitaret: di-
xit ad eam: Si est inter cubiculum eamus:
Illa dixit: Est quoddam ibi ubi nullus ingreditur.
Et ille ait: Numquid ibi possum videre deum? Et
illa dixit: Si deum times: nullus est locus qui
sue divinitati abscondatur. Quo auditore: di-
xit senex: Et scis esse deum? Ibique illa riside-
ret se scire deum et regnum futuri seculi: nec non
et peccatum et mortem. Dicit ei: Si hec nosti
Cur ergo tota aias prodidisti de quibus roez redi-
ctura es? Etsi credis deum oea et ubique vi-
dere quod coram eius oculis tantumpotest offendere
audes. Illa hanc considerationem tacta intri-
secus: cecidit ad pedes abbatis cum lachry-
mis orans et dicit: Scio esse patrem: et
os fidio remissionem teorante sortiri. Dia ergo
queque lucrata fuerat: in medio ciuitatis de-
ferens: abide populo spectante: busus est deo.
Genitrix oes quod peccatis mecum: et videte quod in
peccati detestacionem quod mihi dedistis expro. Quo facto statim ad locum precepit que sibi
constituit. Ibique reclusa in cellula artissima
tribus annis penitentiam egit in pane et aqua.
Reuelatusque fuit Paulus discipulo Antonij
qui esset meriti apud deum: et quam magna glo-
ria adepta: cui principium penitentie fuit punita.

tio divinis sapientiae omnia videtur. Unde dicitur
et in fine libri de solitudo. Aduersari
ni vicia: colite virtutes: magna enim vobis
est indicta necessitas: probitatis: si dissimili-
lare non vultis: quam ante oculos agitis cum
cta cernetis.

Tertius art. Audistis tecum. Nec dubite-
ris quoniam index ipse omnia vides vetus
sit cito: ut oes defectus puniat: quod in templo
anice inuenierit. Festinetis ergo per priam corri-
pi. Nam ut dicit lex in autem. de nuptiis. h. j. Melius est ut aliquis se ipsum corrigat quod excep-
tum ab alio corrigi. Multum certe formi-
danda est eterni iudicis increpatio: coram
in deo et oibz sanctis est reddenda ratio: ut
h. xv. q. j. Firmissime. h. Ex ea. Notabili
quis receptum regios puerus quibus abusus
est: et ratione cito redditur est coram regi-
sic p. p. aci: quod falli non potest: nec latet cum ma-
la vita receptoris. Si receptor ille possit
pudore sibi per recte reddenda. Nonne ad hoc
diligenter laborabit ne capite puniat. Re-
do quod sic. Expone et applica: notando illud
Eccl. xvii. Unde iudicium interrogat te ipsum.

Feria. III. post. III. dominicalis. xl.

Ecce ascendi-
mus tecum. Missus est populo suo dominus noster.
Exod. xxxix. Sic miserebam oibus quod ascend-
dunt hierusalem. In epila autem tria sunt no-
tanda quod consideratio valere debet ut quibus
disponatur se ad missam inueniendum et ad
ascendendum hierosolymam. Primum opere
losa sit pastorum absentia: quia vice abente
pastore populus cito declinat a via recta. Unde
cito peccauit populus absente domino. Ideo
dixit dominus moysi: Descende de te. Se-
cundum est rigorosa sit di iustitia: quia
rursum ait dominus ad moysen. Lerno quod
populus iste tecum. unde voluit eos delere. Ter-
tium quod fructuosa sit orationis efficacia: quod
propter orationem domini misericordia est domi-
nus populo suo. Vide textum.

Ecce tecum. Primus art. An satisfactio fieri debet
beat per opera penitentia. Quod non. Deo non

delectat in penis nostris. **L**etra. Grego. in hominē qdā. Iustū est ut peccator tan-
to graviora sibi inferat lamenta q penitē-
tiam: qnto maiora intulit damnū q culpā
Rū. bōn. in. iij. dis. xv. Satisfactio habet
fieri per opa penalitā. Ratio quia ibi ē de/
ordinati reordinatio. Deordinatū ei per
culpā optime reordinat in pena. Itē ibi ē
infirmati curatio. Infirmatus aut p dele/
lectatiōis calore q voluptatē: curat p pe/
nalitatis algore. Itē est ibi debiti solutio/
Peccator em est debitor pene. Lū autem
diuī. dō nō delectat in penis zc. Verum
est inqntū sunt pene. sed bene inqntū sunt
curantes culpam nostrā q honorates di/
uinam iusticiā. **H**ec bon. **P**ro fūdamē-
to. Multū valere pōt ad salutē opus pe/
nale q asperū. Unū arrige. Aspera ferre de/
cet: maturantur aspera mentē. Et beatae ma/
tura plenū vua sapit. Unū etiā leges ciui/
les. Penas asperas statuit ad malorum
punitiōē. Unū arist. x. Ethī. Tuobedien/
te oportet penas apponere totaliter non
insanabiles extimare. Lū g querit. In sa/
tisfactio zc. Dic rū. vī. Eī q clude qn/
ta sit eo p faciūs qui horret penā satissa/
ctionis q qrit delectationē peccati. S; at/
tendo pētō qd est pēti delectationem
amare nisi ad diabolū currere ad īfernū
festinare. q mortē suā amare: q suū patib/
lū crere: ps. Et qd diligitis vanitatē zc.
Et puer. i. Stultī ea que sibi noxīa sūt q/
unt. Agd. o pētōres zc. Sed vñ h: qm
seri aut credunt: aut sperant subterfugere
divina iudicia: eo q sint aliqui iuuenes.
Aliqñ quia vident̄ robuste coplexionis. q
bmoi. Glōde dñica. ii. post epiphanię.

Sermo sextus.

Ecundus ar. In euangel. qd scribi/
tur. Jo. vii. Notande sunt tres pnci/
pales veritatis: qnū consideratio nos debz
ad penitentiā inducere: q ad ascendendū
bierosolymā disponere.
Prima est veritas doctrinalis instru/
tionis.
Secunda est rationalis increpatiōnis.
Tertia est eternalis pcessionis.

Prima est veritas zc. Nam enim die festo
mediante: ascendit ieius bierosolymā in
templū: q docebat: q mira. iudei dī. Quō
hīc fias scit eū nō didicit. Aug. Quantū

arbitror: mirabāt: s; nō oēs cōuertebant.
Et vnde admirabantur q multi nouerant
vbi natus: quō educatus. Aliqñ eū vide/
rant litteras discentē: q tñ eū audiebant
de doctrina legis disputantē. Rñdit ergo
iesus q dī. **D**ea doctrina est mea: sed eī
zc. Aug. de tri. qm aliud suam dī. qm
aliud nō suā dī. qm formā dei suā. qm for
mā serui nō suā. **D**ixit ergo. **D**ea doctrina nō est
humanitatis inuenta: sed a deo est. **I**deo
certa q secura. **O** miseri qui eā refugunt.
Sequitur. Si quis volu. voluntate eius
facere: cognoscet. zc. Chryso. Acī dicat.
Auferte irā: iauidā: q odī: qd sine causa
in me habet: er nibil erit qd pbibeat vos
cognoscere: qm̄ verba dei sūt que loquor.
Sequitur. Qui a semetipso loquitur: glo/
riat̄ zc. Theo. q.d. Verax sum: q mea
doctrina cōtinet veritatem. Injusticia i me
non est: quia alterius gloriam nō vstup̄.
Chryso. **L**ausa. ppter quā de se humilia
dicit hec est: vt doceat hoīes moderata
sapere: q nibil dicere magnū. **S**ecunda est
veritas rationalis increpatiōnis. scz de
legis transgressione cū dī. Nōne moyses
dedit vobis le. q nemo ex vobis facit le/
gem. Quid me qritis interficere. **L**unc
dixisset turba. **D**emonū habes: quis te
querit interficere. **R**ñdit iēsus et dixit.
Unū opus feci q omnes miramini zc.
Chryso. **M**iramini i turbamini q tumultu/
tuatis. **S**equitur. Nolite iudicare qm faciē
sed zc. In hoc instruit non iudicare qm
exteriorēs appariētias que frequenter fal/
lunt. **T**ertia est veritas eternalis pces/
sionis: vbi oñdit ch̄z sūt eternā pcessionē
a patre. **D**icebant ergo quidam. Nōne h
est quē iudei querūt interficere. **E**cce pa/
lm loquit̄: q nibil ei dicit. Aug. Noua/
rant qua sevicia qrebas: mirabāt quia po/
tentia nō tenebas. Unde dicebāt. Nūqd
vere cognoverunt principes quia hic est
ch̄z. **S**ed tamē vt dī. Chryso. Proferūt
alii corruptā sūtiaz dicentes. S; buc scim̄
vndest. Ch̄z autē cū veneris neimo scit
vñ sit. Aug. Hanc opinionē generat eis
qd per Esa. dictū fuerat. Generationē ei
q̄s enarrabit. Clamat̄ ergo iesus in tē/
plo dī. Et me scitis q vñ sim satis vide/
licet vt dī. Aug. qm effugiez hoīes. Et a

Feria .iii. post Letare

meipso nō venit sed est verus qui misit me
quē vos nesciatis. Libyso. Ex p̄p̄is fmo
nibus eos capit. Quid em dixerat: cū venu-
rit ch̄is nemo scit vñ sit. Quid se ch̄im
esse: qm̄ a patre venit quē ipsi nesciebant.
Et q̄ verba eius irritauerat iudeos: qui
simulabant se scire: tō querebat eū appre-
hendere: sed nemo misit in illum manus:
q̄ nōdū vent hora ei. ut ait Aug⁹. q̄
nōdū volebat. Libyso. Vide furor eorū
invisibiliter defrenatum. Multi autē de
turba crediderūt in eū. Ideo nō fuit fru-
stra doctrīna ch̄i. Aug⁹. Huius et paup̄eris
saluos faciebat dñs. Turba em q̄
suā eruditinē cito vidit: et illius medicis
nā sine dilatatione cognovit. Has igit̄ veri-
tates considerate et verba dei diligenter ac-
cedite: et cū hūilitate recipite ut sic medici-
nā salutare a dño capiat. Exemplū legit
q̄ fuit quidā comes lubric⁹ supbus et ma-
liciosus qui et in peccatis diu vixit. Lōti⁹
git aut̄ die quadā eū intrare eccliaz et ser-
monē audire: et audiuit p̄dicare illō Eze-
chiel. xviiij. In quaunc̄ hora. r̄c. Unde
ad seipm̄ reuerlus iplozauit dei misericordiaz
ut sibi indulgeret q̄ de cetero ei vsc̄ ad
mortē seruire vellet. Postmodū ḡ mudū
deservit et religionē intrauit et deo fideliter
seruuit. Et post ei⁹ mortē inuentū est su-
per ei⁹ sepulcrū scriptū Iñis aureis illō di-
ctū p̄s. Dicit dñs verbū suū et sanavit eū
Ite di. ps. Eloquii dñi inflamauit eū.

Tertii arti. Audistis r̄c. Lauete ne si
ris silēs iudeis q̄ d̄ lege glabā nec tñ
legē seruabant. Nā si fueritis in culpa: in
crepationem domini atq̄ condemnationis/
nem simul cum eis habebitis sustinere.
Nam sicut habef extra de p̄st. Trāstato
qđ de vno dñ: necesse est ut de alio simili
intelligat. Et quoties ex vna radice vñ
ciū nascitur: vñ est ut vna lege tollatur.
L. de nuptijs. Si libertā et ff. de legib⁹
et senatus consulti. Pone casum de similib⁹
in furto aut homicidio et applica. Nō em
dubiuž est quin cōdēnandi sint a dñ oēs
diuine legis trāgressores. Unde dicitur
in cano. Jude. Ecce venit dñs facere iudi-
ciū ḥ oēs et arguere oēs impios de omib⁹
epib⁹ impieratis eoꝝ r̄c.

Feria .iiij. post .iiij. vñicam. xl.

Ece ascen

Arc. Lauamini mūdi estote
Esa. i. Ḡravidz dignis
ascendere hierosolymā. Ad hanc autē lo-
tationē tota horat̄ ep̄la tria faciendo. **P**ri-
mo ponendo informatiū exhortationē.
L. d. Lauamini. vsc̄ defendite vidua,
Secundo inductiū p̄missionē. cū di. Veli-
nite. r̄c. Si fuerit. r̄c. q. d. q̄liac̄ sint pec-
cata vestra: delabo ea: et conscientia lauabo
si feceritis q̄ dixi. **T**ertio ponit certissi-
matiū cōfirmationē. Lū ait. Dicit dñs
ops q̄ sc̄ mentiri non potest.
Ecce r̄c.

Primus arti. An satisfactio exterior
in iuncta p̄ peccatis cōfessis: et postea
in mortalē facta: sit iteranda. Q̄ sicut nō
recōciliaſ deo. Lōtra. Quia implet pre-
ceptū sibi iniunctū videt̄ satisfisse p̄ceps
pto. R̄sio s̄m̄ sco. in. viij. dis. xv. Erñs in
mortali: de q̄ et nō penitent: nec actu necha-
bitu: explēdo p̄niā sibi prius iunctam
pro peccatis de quibus penitent et fuit ab
solutus: vere satisfacit exteri⁹ p̄ illis. Sed
duplex est satisfactio. Una reconciliatiū
na ad amicitia: et talis nō est ista. Alia
adquisitiua pene soluende: et talis est ista
Et ad hanc sufficit q̄ sit voluntaria. Nam
et i hūanis emendis: sufficit solutio pene;
q̄uis esset inuoluntaria. Hec sco. Beat⁹
autē bon̄ d̄t. q̄ satisfacere de vi hominis
importat diuinā acceptationē: reconciliationē:
et amicitia. Sine gratia aut̄t̄ chari-
tate impossibile est dō placere et opa eius
acceptari. Ideo nec satisfacere est possi-
ble. Hec bon̄. **P**ro fūd. Non possumus
ex nob̄ deo satisfacere. **G**li dīc p̄bs. viij.
Ethi. De reddi non p̄t dignus hono.
De tamē ex sua bonitate cōcērat si faci-
m̄ qđ in nob̄ **S**ʒ heu pauci h̄ faciūt. Nā
pauci etiā i bono p̄posito p̄seuerāt: cito
ad peccatū redeūt. **G**li Quid. li. **V**era.
Eheu q̄nta hoies rerū incōstantia versat
Ideo pauci bene satisfaciunt. Sed queri-
tur. An satisfactio r̄c. Dic r̄n. v̄s. Et q̄
conclude q̄ satisfactio complera in more
linon valet ad ascendendū Hierosolymā:
quoniam oēs in mortali existentes sunt in
odio dei. p̄s. **O**disti omnes qui operant-